

Twée gedichten

PETER KORSMAN

Halfling

het zijn de vormen
de vertes in 't halfdonker
die hun contouren afdoen

zich overgeven als soldaten
met de brieven van trouw
verdronken in hun zak

het licht loopt uit de schoenen
en rond de zielzwarte plas
flard muziek, flirt muziek
mysterieus en helder

met een voet in de nacht
en een arm in de dag
voel ik mij vergeten

de uilen maken mij niet warm
en de mensen laten me koud

in het halflicht
sta ik vol, een halfling
met een zegen geslagen
met een vloek versierd

Dubbelreis

vervul ik ons
als hij het leven laat
en niet meer zoekt of verkent
een land waar mijn verlangen werkt
hij kan gaan liggen, blijven, wonen?

mij kan tonen
dat hij maar al te graag
eerder de kogel had genomen
had ik gekomen

als een aspirine
nog niet uitgevonden
tegen een pijn
steeds niet erg genoeg
tegen een huis
elke winter
steeds niet rot genoeg
om het vee te verlaten
me bij hem te voegen

zal ik dan buitenhuids gaan
waar alle dalen en lanen
poorten silhouetten
zielsomtrek zijn

omdat hij en dus ik
er al sliep, al zag, al ging

